

[Ministeren for kulturelle anliggender]

givet noget som helst løfte om penge, tvært imod.

Poulsgaard (FP):

Ministeren sagde i sit indlæg til mig, at når der skete besparelser, måtte der også ske indskrænkninger, og at vi derfor ville få en dårlig service. Jeg mener, at man med de tilskud, man får, sagtens kunne opretholde servicen og endda udvide den.

I øvrigt er det da meget sødt, at både ministeren og fru Ingerlise Koefoed vil undskylde Det Kongelige Teater. Mig bekendt har vi, der sidder i kulturudvalget, fået et digert værk fra teaterdirektøren, hvor han truer med at lukke ditten og lukke datten, hvis han ikke får de penge. Vi har også set, at om ikke et flertal så i hvert fald selvfølgelig SF og Socialdemokratiet straks er parate til at lukke op for godteposen, for at Bering Liisberg kan få de penge, han søger om. Men hvis der ikke er søgt, kan jeg godt fortælle ministeren, at han kan være sikker på, at der kommer en ansøgning om penge. Kommer den ikke i år, så kommer den i hvert fald til næste år.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne spørge kulturministeren i anledning af, at der blev nævnt de 1,8 pct., som budgettet er blevet justeret med, om det er rimeligt at fortsætte med det. Sagen er jo den, at det er landsdelsscenerne, hvis budget bestemmes ude i kommunerne, der kommer senere og siger, at nu har kommunerne givet os nogle flere penge, og så må de skaffes. Så svarer finansministeren, at der ikke kommer flere penge til kulturen, og så er man nødt til at spare, bl.a. på Det Kongelige Teater.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han virkelig mener, at denne regel kan fortsætte. Hvis vi går bare 15 år tilbage i tiden, var det jo sådan, at Det Kongelige Teater fik $\frac{2}{3}$ af samtlige statsteaterpenge; nu får det ca. halvdelen.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg har talt om 1987 – det ved hr. Bernhard Baunsgaard også – og dér har vi gennemført disse besparelser på alle budgetterne. Nu drøfter vi i øjeblikket budgetter for 1988, og dér må vi jo se hvordan vi kommer

igennem. Jeg har ikke noget ønske om at skulle fortsætte med besparelser af den type, men spørgsmålet afhænger jo af, hvordan vi kan få 1988-budgettet på plads.

Det, jeg har omtalt i mit svar her, drejede sig om situationen i 1987 – for at klargøre, hvad der her var tale om.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for oplysningen om, at heller ikke han er tilhænger af, at vi fortsætter på den måde. Så er der jo ikke andet for, end at et flertal i Folketinget henvender sig til finansministeren og siger, at det må høre op.

Poulsgaard (FP):

Lige før sagde ministeren, at der ikke var lovet flere bevillinger, og at der var skåret ned. Nu står ministeren og beklager den smule nedskæringer, der har fundet sted. Hvordan tror ministeren det opfattes af de landmænd, som nu skal gå fra hus og hjem på grund af den lovgivning, vi vedtager, og som jager det ene erhverv ud af landet efter det andet, at man i et sådant gigantforetagende ikke kan klare at spare den lille dråbe uden at søge nye bevillinger. Men det er jo håbløst, dette her.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg må igen understrege, at jeg har talt om situationen i 1987, som er den, det drejer sig om, og dér har jeg påpeget den besparelse, som er sket, og jeg har sagt og gentager, at jeg ikke har lovet og ikke kan love nogen penge i 1987. Det er det, vi taler om her. Det er, hvad det drejer sig om, og det kan man hverken over- eller underfortolke. Jeg synes, det er meget klare ord.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folkettinget:

Dohrmann: spm. nr. S 237 og 668